

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/258383>

STELLINGEN,

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. T. HALBERTSMA,

GEWOON HOOGLEERAR IN DE FACULTEIT DER GENEESKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT

TE VERDEDIGEN

op Woensdag den 26 Juni 1872, ten 3 ure des namiddags,

DOOR

ARNOLDUS JOHANNES ANDRÆ,

geboren te Kollum (prov. Friesland).

STELLINGEN.

I.

De wijze, waarop door Dietzel (Jahrbücher des gemein. Rechts, II. bl. 63) L. 25 en L. 40 § 1 D. de Peculio (15.1) in overeenstemming worden gebracht, is af te keuren.

II.

Ten onregte ontkennen Brinz (Pandecten bl. 874) en Sintenis (das Pract. Gem. Civilrecht III pag. 217), dat een legaat van een den legataris toebehoorende zaak geldig is, indien daarop een derde een zakelijk regt heeft (mits geene erfdienstbaarheid), en de orflater met het bestaan van dat regt bekend was.

III.

De verklaring, die Buchholtz (Versuche No. 16) en Böcking (Pandecten § 168 noot 39) geven van L. 2 D. de Usu et Usufructu (33.2), is niet goed te keuren.

IV.

De vader, ofschoon den vollen ouderdom van 19 jaren niet hebbende bereikt, kan bij de huwelijks-acte zijne natuurlijke kinderen erkennen.

V.

De erkenning van een natuurlijk kind kan niet alléén geschieden bij den ambtenaar van den Burg. Stand der Gemeente, waar het kind geboren is, maar ook bij den ambtenaar van den Burg. Stand eener andere Gemeente.

VI.

Het voorregt, aan den verhuurder in art. 1186 B. W. toegekend, gaat niet verloren, indien de goederen, waarop het gevestigd is, buiten zijn toedoen aan een derde verkocht en geleverd zijn.

VII.

De erfgenaam ab intestato heeft het regt van den notaris, onder wiens minuten een testament van den erflater berust, afschrift van dit testament te vorderen, ook, wanneer het door den erflater herroepen is.

VIII.

Ten onregte besliste de regtbank te Amsterdam, 23 Junij 1848 (Regtsgel. Bijbl. X: 415), dat, als de bevrachter bij de cherte-partij bedongen heeft, dat de schipper

zich bij de ontlading van de diensten van een bepaald aangewezen persoon zal bedienen, deze derde hieruit bij niet nakoming geene regtsvordering tegen den schipper heeft.

IX.

De nietigheid van een testament kan door den schuldenaar of bezitter worden ingeroepen tegen den erfgenaam uit dat testament.

X.

De failliet, na het ontslag van de curators gedagvaard, kan de exceptie, dat hij geene persona standi in judicio heeft, niet tegenwerpen.

XI.

De hypotheekbewaarder is niet gerechtigd de overschrijving te weigeren van de minuut eener notariële akte tot overdragt van onroerend goed.

XII.

Ten onregte leeren Mr. C. D. Asser e. s., dat ook in het geval van art. 272 W. v. K., krachtens art. 281 W. v. K. eene geheele restornering der premie zal plaats hebben.

XIII.

Tot schadevergoeding volgens art. 1405 B. W. is de bezitter, die aantoot geen eigenaar te zijn, niet gehouden.

XIV.

Indien de woorden „zonder kosten’’ of „zonder protest’’ door den trekker op den wissel zijn geplaatst, dan is de houder tegenover den trekker en de endossanten ontslagen van de verplichting tot opmaken van protest.

XV.

Bij eene procedure in kort geding wordt de bijstand van een procureur niet vereischt.

XVI.

De benoeming van Burgormeesters door den Koning uit een voordragt van den gemeente-raad ware wensche-lijker geweest dan de onbepaalde benoeming, thans gevolgd.

XVII.

Het is niet af te keuren, dat een Minister tevens volks-vertegenwoordiger zij.

XVIII.

Hij, die zonder last of magtiging van het wettig gezag voor eene vreemde mogendheid soldaten werft, is, zoo al niet misdadig in den zin van art. 92 C. P., althans strafbaar volgens art. 84 en 85 C. P.

XIX.

Het verzilveren van koperen centen met het bedriegelijke oogmerk, om die als stukken van een kwart gulden uit te geven, is strafbaar ingevolge art. 405 C. P.

XX.

Délit manqué en de eigenlijke poging moeten niet even zwaar gestraft worden.

XXI.

De daad van een loontrekkenden bediende, die schijnbaar op last van zijn meester, doch buiten weten van deze, inschulden invordert en de opbrengst niet verantwoordt, maar voor zich behoudt, is wegens oplichting strafbaar.

XXII.

Tegen den beklagde, die op den dag, in de aan hem gedane dagvaarding uitgedrukt, ter terechtzitting is verschenen, doch op een lateren regtsdag, waarop de behandeling zijner zaak is bepaald, wegblijft, kan geen verstek verleend worden.

XXIII.

Terecht zegt Mr. S. Vissering, (Handboek der Prakt. Staathk., No. 150): „De vraag omtrent de beste verdeling van den grond in groote of kleine bouwhoeven,

schijnt niet volgens algemeene beginselen beslist te kunnen worden. Tijdelijke en plaatselijke omstandigheden hebben daarop grooten invloed.”

XXIV.

Belastingen op de eerste levensbehoefden zijn af te keuren.

XXV.

In bijzondere omstandigheden kan het nuttig zijn, dat de overheid door gezag en invloed medewerke tot verbetering van den gezonken toestand der lagere klassen van de maatschappij. Doch zij doe het bij voorkeur door zijdelingsche, slechts in zeer bijzondere gevallen, door regtstreeksche middelen.